

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **žalobkyně: L. J.**, zastoupena JUDr. Branislavem Renkerem, advokátem, se sídlem Hybernská 9, Praha 1, proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 13. 9. 2006, č. j. 42 Cad 135/2006 - 14,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** České správě sociálního zabezpečení **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovenému zástupci žalobkyně, advokátu JUDr. Branislavu Renkerovi, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti ve výši 1300 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Shora uvedeným usnesením Krajský soud v Praze zastavil řízení o žalobě proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 3. 3. 2006, č. X, kterým byla žalobkyni zamítnuta žádost o částečný invalidní důchod. Soud při svém postupu vyšel ze skutečnosti, že žalobkyně při jednání dne 13. 9. 2006 do protokolu uvedla, že má nové lékařské nálezy, nechce se dále soudit a bere žalobu zpět.

Usnesení o zastavení řízení napadla žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížností, ve které uvádí, že žalobu nevzala zpět, ale žádala o odročení soudu a o nové prošetření OSSZ. Trvá na tom, aby jí byl důchod vrácen zpětně od února 2004, kdy jí byl odebrán. Stěžovatelce byl na její žádost usnesením ustanoven zástupce pro řízení o kasační stížnosti. V doplnění kasační stížnosti stěžovatelka uplatňuje, že není právně znalá a nezná rozdíl mezi odročením a zpětvzetím žaloby. Dále uvádí, že z protokolu o jednání vyplývá, že účastníci jednání nebyli poučeni o svých procesních právech. Proto je napadené usnesení nezákonné.

Krajský soud po podání kasační stížnosti postupoval ve smyslu § 108 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a předložil kasační stížnost s příslušnými spisy Nejvyššímu správnímu soudu.

Kasační stížnost lze v případě rozhodnutí o zastavení řízení podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy z důvodu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí. Nejvyšší správní soud je přitom podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. při přezkumu vázán rozsahem a důvody kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud přezkoumal v rozsahu kasační stížnosti usnesení Krajského soudu v Praze a shledal, že kasační stížnost není důvodná.

V protokole o jednání ze dne 13. 9. 2006 je uvedeno následující (citace): „žalobkyně uvádí: můj zdravotní stav se zhoršil, mám nové lékařské nálezy ze září 2006. Po vysvětlení, že doba rozhodná, k níž se posuzuje zdravotní stav je v březnu 2006, nechci se dále soudit a žalobu беру zpět. Podám novou žádost o částečný invalidní důchod.“ V daném případě je nutno konstatovat, že projev vůle stěžovatelky je jednoznačný a není důvod pochybovat o tom, jak byl zaprotokolován. Stěžovatelka může kdykoli podat novou žádost o invalidní důchod. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět. Pouze pokud šlo o společný návrh více osob, vezme předseda senátu toliko zpětvzetí návrhu jedním z navrhovatelů usnesením na vědomí. V daném případě se o společný návrh více osob nejednalo. Postup soudu tedy nebyl shledán nezákonným.

Stěžovatelka v kasační stížnosti namítá, že z protokolu o jednání vyplývá, že účastníci jednání nebyli poučeni o svých procesních právech. V daném případě je z citovaného protokolu zřejmé, že soud poskytl stěžovatelce při jednání vysvětlení týkající se doby rozhodné pro posouzení zdravotního stavu, a že po tomto vysvětlení stěžovatelka dospěla k závěru, že se již nechce dále soudit. Projev vůle, že se již „nechce dále soudit“ je natolik srozumitelný, že ani pro laika nevzbuzuje pochyby o právních důsledcích (zastavení řízení), a nedostatečnost v poučení o právech tak lze shledávat jen velmi stěží.

Nejvyšší správní soud tedy po posouzení námitek uplatněných v kasační stížnosti uzavírá, že neshledal nezákonnost rozhodnutí Krajského soudu v Brně. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

Stěžovatelka ve věci úspěch neměla, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s. a contrario). Právo úspěšné České správy sociálního zabezpečení na náhradu nákladů řízení je pak v projednávané věci ze zákona vyloučeno (§ 60 odst. 2 s. ř. s.).

Stěžovatelce byl k ochraně jejích zájmů pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát JUDr. Branislav Renker. Uvedený advokát podal dne 8. 7. 2007 vyúčtování za poskytnuté úkony právních služeb podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). V tomto vyúčtování požadoval odměnu za 4 úkony právní služby, a to za ustanovení, převzetí a přípravu právního zastoupení, studium spisu, doplnění kasační stížnosti a následnou právní poradou v celkové částce 2000 Kč (při částce 500 Kč za jeden úkon právní služby). Dále uplatnil náhradu hotových výdajů v částce 1200 Kč. Podle § 11 odst. 1 advokátního tarifu náleží mimosmluvní odměna za každý z úkonů právní služby v uvedeném ustanovení uvedených. Podle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu náleží odměna za první poradou s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, je-li klientovi zástupce ustanoven soudem. Ustanovený advokát sice netvrdí, že se uskutečnila první poradou se stěžovatelkou, což je podmínkou přiznání odměny za uvedený úkon, Nejvyšší správní soud však vyšel z toho, že v tomto případě lze výjimečně první poradou se stěžovatelkou nahradit studiem spisu, k němuž prokazatelně došlo. Samotné studium spisu přitom není takovým úkonem, za který náleží odměna podle § 11 odst. 1 advokátního tarifu. Podání písemného doplnění kasační stížnosti z 28. 11. 2006 pak je úkonem, za který náleží advokátu odměna podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu. Ustanovený zástupce nevysvětluje, k čemu sloužila poradou se stěžovatelkou ze dne 3. 12. 2006, k níž došlo až po podání doplnění kasační stížnosti, především však neuvádí, že by tato poradou přesahovala jednu hodinu, což je podmínkou přiznání odměny za tento úkon podle § 11 odst. 1 písm. c) advokátního tarifu. Ustanovenému advokátovi tak byla přiznána odměna za dva úkony právní služby, což spolu s náhradou hotových výdajů v částce 300 Kč za jeden úkon právní služby (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu) činí celkem částku 1600 Kč, která byla ustanovenému advokátovi přiznána.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejdou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. března 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu

OPRAVNÉ USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl předsedou JUDr. Bohuslavem Hnízdem v právní věci **žalobkyně: L. J.**, zastoupena JUDr. Branislavem Renkerem, advokátem, se sídlem Hybernská 9, Praha 1, proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 13. 9. 2006, č. j. 42 Cad 135/2006 - 14,

takto:

Bod III. výroku rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2007, č. j. 6 Ads 4/2007 - 39, správně zní: „Ustanovenému zástupci žalobkyně, advokátu JUDr. Branislavu Renkerovi, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti ve výši 1600 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.“

Odůvodnění:

V písemném vyhotovení rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2007, č. j. 6 Ads 4/2007 - 38, bylo nedopatřením v bodě III. výroku tohoto rozsudku uvedeno, že ustanovenému zástupci žalobce, advokátu JUDr. Branislavu Renkerovi, se přiznává odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti ve výši 1300 Kč. Ustanovenému zástupci přitom byla přiznána odměna za 2 úkony právní služby (při částce 500 Kč za jeden úkon právní služby), kdy ke každému úkonu náleží režijní paušál stanovený podle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) v částce 300 Kč. Správně tedy měla být celková výše odměny ustanoveného zástupce 1600 Kč, nikoliv 1300 Kč, která byla uvedena nesprávně ve výroku rozsudku.

Podle § 54 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení. V daném případě došlo k chybnému uvedení výše odměny ustanoveného advokáta, tato zjevná nesprávnost byla proto napravena opravným usnesením.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. dubna 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu